

[Simonsen.]

— heldigvis — er så differentieret, at baggrunden for det her nævnte kapitel er blevet væsentlig mindre. Men som sagt vil det være rimeligt, som ministeren har foreslået, at vi fortsætter med aktiviteten endnu en årække som et forsøgsområde.

Efter denne sammenkobling får vi altså nu en lov for de kortere arbejdsmarkedsuddannelser, som er mere rationel, og som har mulighed for at gøre systemet mere smidigt. Men jeg vil gerne fremhæve, hvad også hr. Erling Dinesen var inde på, at det ville være rart i løbet af de kommende år at nå frem til at få den sidste lov med, loven om efteruddannelse af faglærte, for først den dag er der tale om, at vi har en reel samling af de kortere arbejdsmarkedsuddannelser. Jeg har egentlig svært ved at se nogen rimelig begrundelse for, at denne lov fortsat skal stå udenfor. Jeg vil gerne høre ministerens vurdering af mulighederne for i de kommende år at få denne lov indbygget i den lov, vi her behandler.

Som en konklusion på disse bemærkninger vil jeg anføre, at vi betragter bestemmelserne i lovforslaget som et væsentligt fremskridt og ser frem til en positiv udvalgsdrøftelse om de enkelte tekniske detaljer.

Robert Christensen: Det lovforslag, vi her behandler, er igen et forsøg på en rationalisering af vores lovgivning, idet vi nu fører tre love sammen i én lov, nemlig lovene om ikke-faglærtes uddannelse, om omskoling og om uddannelse af unge. I venstre mener vi, at disse tre problemer er så beslægtede, at det er forsvarligt at føre dem sammen i én lov, og vi kan sådan set give tilslutning til det. Men jeg har dog en betænkelighed, idet det nu kommer til at se ud, som om omskolingen i et kapitel med et par paragraffer kan blive et appendix til uddannelse af ikke-faglærte. Det kan ikke være meningen, at det skal være sådan. Det kunne lige så godt have været omvendt. Vi ønsker og tror, at man ved denne sammenkøring i én lov får større og ikke mindre muligheder for at løse problemerne, også omskolingsproblemerne.

Ændringen af tilskuds- og godtgørelsesreglerne for folk, der deltager i disse uddannelser, kan jeg på forhånd give tilslutning

til, idet der heri ligger en opmuntring til de lavest lønnede til, så vidt det er muligt, at søge kurser til videre uddannelser og til optræning. Vi er meget glade for denne opmuntring, idet vi i venstre har den opfattelse, at vel ikke alle, men en del af vores lavtlønsproblemer hænger sammen med manglende uddannelse. Derfor er vi særlig interesseret i, at de lavtlønnede får så god en uddannelse som muligt.

Når det er sagt, har jeg nogle bemærkninger om selve omskolingsproblemet. Vi lever jo i et samfund med en meget hurtig teknisk udvikling. Det går så hurtigt, at studerer man det nøjere, finder man ud af, at det én gang tillærte synes at have en levetid på 20-25 år. Hvis denne betragtning er rigtig, betyder det, at en meget stor del af befolkningen i hvert fald mindst én gang i tilværelsen skal skoles om. Dette lovforslag og de love, der nu findes på området, har mest taget sigte på at træne arbejdstagere op f. eks. til nye funktioner inden for de virksomheder, hvor de i forvejen er ansatte, eller give dem omskoling til et andet arbejde inden for samme eller en beslægtet virksomhed; derfor gøres det fortrinsvis på korte kursus, det mest almindelige er vel 3 ugers kursus.

Men vi må være klar over, at vi også lever i en tid, hvor der er fag, der simpelt hen dør. En del selvstændige små næringsdrivende har også så store vanskeligheder, at mange af dem kunne ønske at skifte erhverv, og ikke mindst er der en stor kategori af gifte kvinder, som ikke fik lært noget, medens tid var, som man plejer at sige, men som nu ønsker at få lært et eller andet. Derfor er vi i venstre inde på, at man inden så længe — vi forventer ikke nogen øjeblikkelig ændring — får taget det spørgsmål op, om der ikke også kan omskoles på længere kursus, dog ikke så lange, at vi dermed kommer til at konkurrere med de egentlige uddannelseslove, men af længere varighed end nogle uger. Som det virker i øjeblikket, er det i hvert fald for de selvstændige og gifte kvinder, der ikke har lært noget, sådan, at vi jo egentlig nærmest siger til dem: „Søg et job, og når I har haft det tilstrækkelig længe, sådan at I kan komme ind under lovreglerne, vil vi lære jer op til det job, I har fået.“ Det kan da godt være, at vi skal ind på at lære dem op til jobbet, inden de får det.

Nogle undersøgelser fra Danmarks Stati-